

СПЕКТАР ОД ЛИКОВНИ НАСОЧЕНОСТИ

КОН ЈУБИЛЕЈНАТА ИЗЛОЖБА »30 ГОДИНИ ДЛУМ«
ВО УМЕТНИЧКАТА ГАЛЕРИЈА ВО СКОПЈЕ

Годинашната традиционална ликовна изложба на ДЛУМ е во знакот на триесет години слободно уметничко творење кај нас. Овој значаен јубилеј сам по себе ја кажува важноста и местото на ликовното творење во Македонија, потврдувајќи ги познатите вредности на afirmiranите уметнички наставувајќи глави и свежи сили во разни области на уметноста. Како посебно убав и пригодно денгест е отстапувањето дел од изложбениот простор на основоположниците на современата македонска уметност: авторстретите на Лазар, Аличеноски, Никола Мартиноски, Ристо Лозановски, Томо Владимирски, Василе Поповиќ — Цицо и Кирија Карана, додека Димитар Пандилов е престапен со изворедното масло „Железничка станица“. Инаку, оваа поставноста е впечатлива по својата стиаска разновидност и избор на техниката во која се изразуваат авторите. Немајќи можност да ги видиме најновиите остварувања на уште годем лем уметници, членови на ДЛУМ, сепак, и овие прикажани творби можат да го презентираат главно сето она што се работи кај нас.

Франговски (со повеќе стабилност) и Симон Шемов прикажуваат нови варијанти на нивната позната нова фигуративност. Што се однесува за тоа ново сфаќање на предметноста по индивидуалниот третман се одделува Трајче Јанчевски, кој со триедна обработка во придушена-тама на кафево — зеленкасто — црвено, обичните мотиви ги „облекува“ во некаков техницизирани—метален ред и сјај. Васко Ташковски, добитник на годинашната награда „Нерешки мајстори“ во своите апокалиптични, морничави замишленски визији, битно е заинтересиран за судбината на човекот во ова атомско време. Кирил Ефремов со нешто потенцицираниот флуид на метафизичкиот, надреализам прилагоден на нашите услови, Владимир Величковски — Кумански со надреалистичката студија, Славчо Ѓубатовиќ, кој има посебен резект кон ренесансните мајстори во изразувањето на надреалистичкиот амбиент и Балѓа Николаовски со нешто стивната нападност на своите теобни платна, се уметници кои остануваат и натаму во доменот на тој вангласен правец во уметноста. Ристо Мијаковски кој цврсто се држи за „робијашката“

им се придружуваа побудаливниот Димитар Гаспаров. Покрај нив свои творби презентираа: Петар Георгиевски со имажарните предели, Петар Спировски со плашно решени колористички пејсажи, Јован Петров, кој донесе симпатична, интимна наустративност и Борислав Трајковски со неговите цвеќина. Свои „сондни визији“ изложија: Борислав Талевски, Ангел Петров и Јонче Симонче, додека со други фигуративни платна здеаа учество: Горѓи Даневски, Павле Кузмановски, Петар Николовски, Исени Реџан, Лазар Спасеноски, Адем Кастрати и Катја Ефтимова.

НАКЛОНЕТОСТА НА МАКЕДОНСКИОТ УМЕТНИК кон графичката техника можеше да дојде повеќе до израз во поповолна материјална снабденост на авторите, покрај онаа школска подготовка која се јавува како една од основните потреби. Зафаќањето по цврсти рамнопрани позиции на овој изразен медиум се пројави со последната заедничка изложба на Драган Бинков и Димитар Малиданов. На оваа изложба е застапен вториот автор кој е секогаш готов да презентира нешто ново и ин-

дувајќи се да ја урамнотежи развигената линија—вертикала со укомпоирирните флорсали и фолклорни елементи.

СКУПТУРАТА Е ЗАСТАПЕНА, КАКО СО ПОСОВРЕМЕНИ, така и со класични проседеа. Пано Ангунев негува апстрактна форма со некаква „подвижност“ и оптички ефект. Петар Хаџи Бошков изложи интересни студии во теракотата, во кои доаѓа до израз прочистен пластичен третман на воопштени форми, потсетувајќи на сегментите од неговата графика. Попелосниот и пролабочен израз на својата скулптура се истакнува Стефан Маневски, со присутните својства на сакралното и едновремено техницизираниот во неа. Модерна скулптура работи и Богдан Мувоски чии посоднаставени форми треба да делуваат оптички и со својата боја. Стојан Петровиќ немирно го поставува контрастот на материјалот и значењето на формите кои произлегуваат од него. Симболичната скулптура во метал на Насо Бектаровски е носител на годинашната награда „Нерешки мајстори“. Меѓу уметниците кај кои човекаста фигура зема главно место на пластичниот инте-